

odvolacího řízení a vynesení rozsudku, byl zaměstnancem, takže odvolací soud nebyl, pokud jde o přisedícího za skupinu zaměstnavatelů, řádně obsazen.

Nejvyšší soud nevyhověv dovolání, uvedl v otázce, o níž tu jde, v

důvodech:

Uplatněná zmatečnost ve smyslu § 28 čis. 2 zák. čis. 131/31 Sb. z. a n. není opodstatněna. V § 16, odst. prvé cit. zákona jest předepsáno, že jeden z přisedících musí býti ze skupiny zaměstnavatelů a jeden ze skupiny zaměstnanců. Jen porušením tohoto předpisu by bylo též porušeno složení a obsazení senátu a bylo by důvodem zmatečnosti řízení podle § 28 čis. 2 cit. zák. Dovolatel však sám připouští, že i přisedící Václav R., o němž tvrdí, že jest zaměstnancem, jest v seznamu přisedících pracovního soudu zapsán ve skupině zaměstnavatelů, takže předpis § 16, odst. 1 cit. zák. ani podle vlastního udání dovolatelova porušen nebyl. Soudům nepřisluší za projednání sporu přezkoumati správnost jmenování přisedících za skupinu zaměstnavatelů nebo zaměstnanců, ježto jde o věc správy (administrativní).

Čís. 15485.

Pokračování v odpůrčím sporu pro pohledávky na výživném, i když původní exekuční titul (povolené prozatímní opatření) byl nahrazen odsuzujícím rozsudkem.

(Rozh. ze dne 9. října 1936, R II 323/36.)

Syn žalované (manžel žalobkyně) byl odsouzen pravoplatně rozsudkem k placení výživního žalobkyni 500 Kč měsíčně, kteroužto částku byl povinen platiti již po dobu sporu o rozvod na základě prozatímního opatření, a to až do pravoplatného rozhodnutí rozepře o rozvod manželství. Žalobkyně tvrdí, že se syn žalované (její manžel) zbavil svého majetku prodejem jeho žalované v úmyslu zkrátiti ji na výživném, kterýžto úmysl byl a musil býti znám i žalované, domáhá se odpůrčí žalobou výroku, že kupní smlouva, kterou její manžel prodal své nemovitosti žalované, jest v poměru k žalobkyni bezúčinnou a že jest žalovaná povinna trpěti na ony nemovitosti exekuci nuceným zřízením práva zástavního k vydobytí výživného žalobkyni na základě prozatímního opatření příslušejícího. První soud žalobu zamítl. Odvolací soud uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí. Důvody: Předpokladem odpůrčí žaloby jest podle § 9 odp. ř., že pohledávka, v jejíž prospěch se podává odpor, musí býti vykonatelná aspoň v době podání žaloby. Náležitost vykonatelnosti pohledávky tudíž musí tu býti již v době podání žaloby. V souzeném případě tomu tak bylo v době podání této žaloby, t. j. 24. prosince 1931, neboť zatímní usne-

sení z 26. března 1930 bylo tehdy již vykonatelné pro částky tehdy již dospělé a pro částky budoucně dospívající. Tím, že platnost usnesení povolujícího zatímní opatření zanikla pro částky budoucně po pravoplatném skončení sporu o rozvod dospívající uplynutím doby, pro kterou byla povolena, nepozbyla žalobkyně oprávněnosti v zahájeném již odpůrčím sporu pokračovati, nehledíc k tomu, že zatímní výživné bylo i podle pravoplatného rozsudku o rozvod z 9. března 1934 definitivně upraveno v téže výši a za tutéž dobu, takže tu jest vykonatelná alimentární pohledávka, ovšem jen za dobu od 18. ledna 1930 do 9. března 1934, t. j. od doby, kdy bylo manželu žalobkyně uloženo platiti prozatímní výživné do pravoplatného skončení rozvodové rozepry, i v době vynesení rozsudku prvního soudu (18. prosince 1935). Žalobkyně tudíž měla v době podání žaloby a má i v době vynesení rozsudku pro dobytí své pohledávky vykonatelný exekuční titul, pohledávka zaplácena nebyla a jest vykonatelná (§ 9 odp. ř.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Žalovanou lze poukázati k správným důvodům napadeného usnesení, z nichž je zcela zřejmé, jak odvolací soud věc posuzuje. Netřeba tu řešiti teoretickou otázku, jaký vliv by bylo mělo na prozatímní opatření, kdyby byl žalobní nárok rozsudkem zamítnut, když se v souzeném případě věc tak nemá.

Čís. 15486.

Převzetí rukojemství za zápůjčku, již má býti umožněn vypůjčitelům provoz hostinské živnosti, ač k jejímu provozu nejsou podle předpisu zákona čís. 112/27 Sb. z. a n. způsobilí, nepřičí se samo o sobě zákonu, nebyl-li ani zapůjčitel znám pravý stav věci.

(Rozh. ze dne 9. října 1936, Rv II 546/34.)

Žalobkyně uplatňuje proti žalované postěžní nárok podle § 1358 obč. zák., ježto jako ručitelka zaplatila dluh žalované u R. pivovaru, který vznikl tím, že pivovar zapůjčil žalované a jejímu manželovi v hotovosti 25.000 Kč, by jim umožnil provoz hostinské živnosti, k níž nebyli však podle předpisů zák. čís. 112/27 Sb. z. a n. způsobilí, a to tak, by částkou tou zaplatili odškodnění pachtýři živnosti, pod jehož jménem živnost jako podpachtýři provozovali. Proti žalobě namítla žalovaná, že zažalovaná pohledávka jest nežalovatelná, poněvadž jejím podkladem bylo nedovolené právní jednání. Žalobě bylo vyhověno soudy v s e c h t ř í s t o l i c, n e j v y š š í m s o u d e m z těchto